

Πίναξ τῆς διανομῆς τῶν ἀνέμων κατὰ τὰς 16 κυρίας διευθύνσεις καὶ τὴν νημείαν καθ' ἑκάστοτά τοῦ μηνὸς ἦτοι τῶν ἡμερῶν ἑκάστου

Μῆνες	NNE BBA	NE BA	ENE ABA	E A	ESE ANA	SE NA	SSE VNA	S N	SSW VNA	SW NA	wSw ANA	W A	wNw ABA	NW BA	NNW BBA	N B	Ν η ν ε μ ε ί α Ο
Ἰανουάριος	—	12,9	—	29,0	—	16,1	—	25,8	—	—	—	—	—	3,3	—	12,9	—
Φεβρουάριος	—	28,6	—	21,4	—	14,3	—	3,6	—	—	—	—	—	—	—	17,8	14,3
Μάρτιος	—	12,9	—	3,2	—	19,4	—	22,6	—	3,2	—	6,4	—	—	—	19,4	12,9
Ἀπρίλιος	10,0	6,7	3,3	—	—	6,7	20,0	23,3	3,3	6,7	—	6,7	—	—	—	10,0	3,3
Μάιος	3,2	9,7	3,2	3,2	—	—	3,2	25,8	3,2	—	6,5	19,4	—	—	3,2	12,9	6,5
Ἰούνιος	—	—	—	—	—	3,3	10,0	23,3	3,3	16,7	6,7	16,7	13,4	3,3	—	—	3,3
Ἰούλιος	—	3,2	—	—	—	—	3,2	25,8	3,2	9,7	6,5	22,6	—	3,2	3,2	9,7	9,7
Αὐγουστος	6,5	3,2	—	3,2	—	16,1	—	35,5	—	—	—	9,7	—	—	—	9,7	16,1
Σεπτέμβριος	3,3	13,4	—	10,0	—	13,4	20,0	23,3	3,3	6,7	—	3,3	—	—	—	3,3	—
Ὀκτώβριος	—	6,5	—	6,5	9,6	32,2	9,7	6,5	—	—	—	3,2	—	—	—	16,1	9,7
Νοέμβριος	6,6	10,0	—	13,4	—	20,0	—	16,6	—	—	—	—	—	—	—	20,0	13,4
Δεκέμβριος	6,5	6,5	—	9,7	3,2	16,1	38,7	—	—	—	—	3,2	—	—	—	12,9	—
Ἔτος	3,0	9,5	0,5	8,3	1,0	12,0	6,5	22,6	1,4	3,6	1,6	7,6	1,1	0,8	0,5	12,1	7,5

Ποσὲν τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς ἔπνευσεν ἑκάστως τῶν ἀνέμων.

Ἰανουάριος	—	4	—	9	—	5	—	8	—	—	—	—	—	1	—	4	—
Φεβρουάριος	—	8	—	6	—	4	—	1	—	—	—	—	—	—	—	5	4
Μάρτιος	—	4	—	1	—	6	—	7	—	1	—	2	—	—	—	6	4
Ἀπρίλιος	3	2	1	—	—	2	6	7	1	2	—	2	—	—	—	3	1
Μάιος	1	3	1	1	—	—	1	8	1	—	2	6	—	—	1	4	2
Ἰούνιος	—	—	—	—	—	1	3	7	1	5	2	5	4	1	—	—	1
Ἰούλιος	—	1	—	—	—	—	1	8	1	3	2	7	—	1	1	3	3
Αὐγουστος	2	1	—	1	—	5	—	11	—	—	—	3	—	—	—	3	5
Σεπτέμβριος	1	4	—	3	—	4	6	7	1	2	—	1	—	—	—	1	—
Ὀκτώβριος	—	2	—	2	3	10	3	2	—	—	—	1	—	—	—	5	3
Νοέμβριος	2	3	—	4	—	6	—	5	—	—	—	—	—	—	—	6	4
Δεκέμβριος	2	2	—	3	1	1	5	12	—	—	—	1	—	—	—	4	—
Ἔτος	11	34	2	30	4	44	25	83	5	13	6	28	4	3	2	44	27

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΛΕΥΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Δίκαιον εἶναι, νομίζω, ν' ἀφιερῶσωμεν τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις ταῖς ἀξιοτίμιαι ἀναγνωστρίαις τοῦ «Προμηθεύς», ἔστω καὶ ἂν τοιαύτη ἀφιέρωσις ἐν περιοδικῶ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνάγεται χρονολογικῶς εἰς τὰ τέλη ἴσως τοῦ εικοστοῦ αἰῶνος. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τοὺς ἐπιγεῖους ἀγγέλους δύναται τις νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ εὕρῃ πανταχοῦ, ἀλλ' ἀφοῦ ὁ ἀνὴρ, ὅστις, κατὰ τὸν Σχίλλερ, αἰωνίως ἔζηθεν τοῦ δρυφάκτου τῆς ἀληθείας περιφέρειται, μόλις καὶ μετὰ βίας ρίπτει βλέμματά τινα γοργὰ ἐπὶ τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, τὸ δεύτερον αὐτοῦ ἀρνητικώτερον ἡμῖς, τοῦ ὁποίου ἔργον εἶναι κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν, νὰ πλέκῃ καὶ ὑφαίνῃ ἄνθη ἐν τῷ γήινῳ βίῳ, δικαιοῦται νὰ μὴ συγκαταλέγηται ἐν τοῖς ἀναγνώσταις σπουδαίου περιοδικῶ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Καί μ' ὄλα ταῦτα, καὶ τὸ λέγομεν μετ' ὑπερφηανίας, ὁ «Προμηθεύς»

ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀναγινώσκηται καὶ ὑπὸ τοῦ ὄρατου φύλλου. Ἦδη προβαζίνωμεν :

Ἀγαπηταὶ ἡμῶν ἀναγνώστριαι.

«Ὀδόντες μαργαρίται περικλειόμεναι ὑπὲρ χειλέων κοραλλίων» εἶναι εἰς τῶν πρώτων παραγόντων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται τὸ γινόμενον τοῦ ἰδανικοῦ σωματικοῦ κάλλους ἐν τῇ ποιήσει. Ἀλλὰ τὴν καθαρότητα καὶ λευκότητα τῶν ὀδόντων τὴν τόσον περιζήτητον παρὰ τῷ ὄρατῳ φύλλῳ, σήμερον, ὅτε ἡ κρεωφαγία εἶναι ἡ κυρία ἡμῶν τροφή καὶ ἡ μαγειρικὴ κατήνησεν ἐπιστήμη ποικίλων καὶ ἀπείρων συνδυασμῶν, πολλὰ τὰ αἰτία καταστρέφουσιν, αἱ δὲ ὀδονταλγίαι εἶναι καὶ αὐταὶ σήμερον κοινὸν καὶ σύνθηρον πάθημα. Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ διατηρῶμεν καθαρὸς τοὺς ὀδόντας ἡμῶν καὶ νὰ ἐπιτυγχάνωμεν τὴν μαργαριτοποίησιν αὐτῶν; Πρὸς τοῦτο ἄς συμβουλευθῶμεν τὴν βασιλίδαν τῶν Ἐπιστημῶν, τὴν πάνσοφον ἀλλὰ καὶ παντοδύναμον Χημείαν. Καὶ τί δὲν κατορθοῖ ἡ Χημεία; Αὕτη σήμερον, σοβαρὰ καὶ μεγαλοφυής, διδάσκει τὰς θαυμασίους βιομηχανίας, δι' ὧν νῦν δι' ὁδοῦ

ἀσφαλεστέρας ἢ τῆς διὰ τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου, εἰσρέει ὁ χρυσοῦς εἰς τὰ πεπολιτισμένα τῆς Εὐρώπης κράτη, ἀλλ' ἡ ἰδία ἀφ' ἑτέρου καλλιτέχνις γενομένη, παίζει μὲ τὴν λεπτοφυῆ κόμην τῆς νεάνιδος μεταμορφόνοσα αὐτὴν εἰς ζανθὴν καὶ χρυσιζουσαν. Ἡ Χημεία, ἀποτρόπαιος μέγαιρα, διδάσκει φοβερὰ δηλητήρια Βουργιῶν, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου, χρηστὴ οἰκοδέσποινα, παρασκευάζει τὸν ἀφρόντα καμπανίτην. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ τὴν θὰ ἔχη ἐπίσης νὰ διδάξῃ ἡμῖν καὶ περὶ τῆς καθαριότητος καὶ λευκότητος τῶν ὀδόντων, περὶ ὧν πρῶτον θὰ ὁμιλήσωμεν ἐνταῦθα.

Ἡ ἀσθένεια τῶν ὀδόντων προέρχεται ἐκ τῆς καταστροφῆς τῆς ὑαλῶδους αὐτῶν οὐσίας, ἢ καταστροφή δὲ αὕτη ἔχει αἰτίας μηχανικὰς ἢ χημικὰς. Θραύοντες διὰ τῶν ὀδόντων ἡμῶν σώματα σκληρά, οἷα κάρυα, ἀμύγδαλα, ὄστᾶ κττ. τρίβομεν τὴν ὑαλῶδες γάνωμα καὶ καθιστῶμεν αὐτοὺς εὐπαθεστέρους. Ἀλλὰ τὰ ἐπιβλαβέστερα διὰ τοὺς ὀδόντας αἰτία εἶναι τὰ χημικὰ, ἥτοι οὐσίαι χημικαὶ καταστρεπτικῶς ἐπ' αὐτῶν ἐπενεργοῦσαι καὶ τοιαῦται εἶναι ἰδίως τὰ ὀξεᾶ. Πολλάκις βλάπτουσι τοὺς ὀδόντας ἡμῶν διὰ διαφόρων φαρμάκων, ἐν γένει ὅμως πᾶσα τροφή, ἣτις τυχὸν παραμένει μεταξὺ τῶν ὀδόντων ζυμοῦται καὶ τῇ χημικῇ ἐπιδρᾶσει τοῦ σιέλου ἐξαλλοιοῦται καὶ μετατρέπεται ἐν μέρει εἰς ὀξεᾶ. Αἱ σακχαροῦχοι πρὸ πάντων τροφαὶ ὑφίστανται εὐκόλως τὴν μετατροπὴν ταύτην (εἰς σακχαρικὸν ἢ βλεννικὸν ὄξύ) καὶ διὰ τοῦτο, ὡς γνωστόν, τὰ πολλὰ γλυκίσματα βλάπτουσι τοὺς ὀδόντας. Ἐπίσης, καὶ τοῦτο συμβαίνει εἰς πολλὰς τοῦ σώματος ἀσθενείας καὶ ἰδίως κατὰ τὴν δυσπεψίαν, δύνανται ν' ἀνέλθωσιν εἰς τὸ στόμα ὀξεᾶ ἐκ τῶν ἀφθόνως τότε ἐν τῷ στομάχῳ παραγομένων (γαλακτικοῦ, ὀξεικοῦ, ἀνθρακικοῦ, ὑδροχλωρικοῦ). Τὰ ὀξεᾶ λοιπὸν ταῦτα διὰ τῆς χημικῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀδόντων δράσεως καταστρέφουσιν αὐτοὺς καὶ κίτρινίζουσιν ἀφαιροῦντα τὴν ὑαλῶδη αὐτῶν χοιᾶν καὶ λευκότητα. Ἐκ τούτων ἐπιτεταί ὅτι μέσον κατάλληλον διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὀδόντων καὶ τὴν καθαριότητα αὐτῶν εἶναι ἡ χρῆσις οὐσιῶν ἀлкаλικῶν, αἵτινες μετὰ τῶν ὀξέων ἐνοομενεὶ ν' ἀποτελῶσιν ἅλατα, ἥτοι σώματα οὐδέτερα. Ἀлкаλικὴ οὐσία εἶναι, ὡς γνωστόν, ὁ σάπων, ὥστε πλύνουσαι τὸ στόμα ἡμῶν, ἰδίως μετὰ τὸ φαγεῖν τὸν ἀμέσως, δι' ἀφροῦ σάπωνος ἐπιτυχᾶντες ἀρκούντως τὸ ποθοῦμενον. Ἐν τούτοις ὁ σάπων φαίνεται ὅτι ποιεῖ τοὺς ὀδόντας εὐπαθεῖς μάλιστα ὅταν ἡ ἀκαθαρσία καὶ ἡ ὀξειδωσις τῶν ὀδόντων ἔχῃ ἤδη προχωρήσῃ, φαίνεται ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἐντελῆ αὐτῶν καθαρσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπειροήθησαν τὰ ὀδοντοσμίγματα, αἱ ὀδοντοκόνειαι καὶ τὰ ὀδοντοβάμματα.

Πολλάκις πολλὰι τοιαῦται σκευασίαι ὄχι μόνον δὲν ἐπιφέρουσι τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ καὶ βλάπτουσιν ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ἀντὶ νὰ ὠφελήσωσιν αὐτοὺς, διὸ ἀπαιτεῖται προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν τοιούτων σκευασίῶν. Αἱ ὀδοντοκόνειαι ἐπίσης πρέπει νὰ ὡσι λεπτόταται, ἄλλως ἀποτριβούσι τὸ ὑαλῶδες γάνωμα τῶν ὀδόντων. Παράθετομεν ἐνταῦθα ὀλίγας τοιαύτας συνταγὰς.

1. Ὀδοντοσμίγματα

Λον. 1) 2 λίτρ. ρίζης ἴων.

1) 2 λίτρ. καταβυθισθὲν ἀνθρακικὸν ἀσβεστίον (*)

2 δραχμ. φουξίνης καθαρᾶς (πρὸς χρωματίσιν) μεταβάλλονται εἰς ζύμην διὰ σιροπίου σακχαροῦ καὶ ἀρωματίζεται τὸ ὅλον διὰ κίτρου καὶ ῥοδελαίου.

Βον. 1) 2 λίτρα κηφουρᾶς τρίβεται τῇ προσθήκῃ ὀλίγου οἰνοπνεύματος ἐν ὑετίνῳ ἰγδίῳ καὶ μίγνυται κατόπιν μὲ 1) 2 λίτραν κονιοποιηθείσης ρίζης ἴων καὶ 1 λίτρ. καταβυθισθέντος ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου.

Γον. Ἔσα μέρη σάπωνος Μασσαλίας, ρίζης ἴων καὶ τάλκη κονιοποιοῦνται λεπτῶς, ἀρωματίζονται καὶ μεταβάλλονται διὰ σιροπίου σακχαροῦ εἰς ζύμην.

2. Ὀδοντοκόνειαι

Λον. 1 λίτρα κατακρημνισθέντος ἀνθρακ. ἀσβεστίου, 1) 2 λίτρα κόνεως ἀμύλου, 1) 2 λ. κόνεως ρίζης ἴων καὶ 1 δραχμὴ θειϊκῆς κιν νησ μίγνυνται ὁμοειδῶς.

Βον. 2 λίτραι φυτάνθρακος λειοτριβηθέντος, 4 οὐγγίαι κονιοποιηθέντος φλοιοῦ κίνης ἀρωματίζονται μὲ 1) 2 οὐγγίαν κίτρου καὶ μίγνυται ὁμοειδῶς.

Γον. Ἐπίσης καλὴ ὀδοντοκόνειαι εἶναι καλῶς λειοτριβηθεῖσα κίσηρις (ἐλαφρόπετρα), χρωματισθεῖσα καὶ ἀρωματισθεῖσα.

3. Ὀδοντοβάμματα

Λον. 1 μ. κίνης καὶ 1 μ. κινναμώμου ἐκχυλίζονται δι' 100 μ. οἰνοπνεύματος, διηθεῖται τὸ ἐκχύλισμα καὶ ἀρωματίζεται μὲ μινθόλαιον (ὀδοντοβάμμα Rau's).

Βον. Ἐκχύλισμα ἀσθενῶς ἀлкаλικὸν σανταλίνου ξύλου, ἡδυσόμου καὶ ἐλελισφάκου (συνταγὴ H. Jhiel's).

Γον. Οἰνοπνευματικὸν ἐκχύλισμα ἐρυθροῦ σανταλίνου ξύλου, σμύρνης, κινναμώμου καὶ ρίζης κατωχοῦ (ὕδωρ Poppe).

Αἱ συνταγαὶ αὗται χρησιμεύουσι καὶ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν εὐκόλως αἰμασύντων οὐλῶν.

Εἰς τὸ κατόπιν φύλλον περὶ τῆς ἀρωματίσεως τοῦ στόματος.

Μ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Διατάραι τῆς μαγνητικῆς βελόνης ὑπὸ τοῦ Βορείου Σέλιος.

Τῇ 1) 13 Φεβρουαρίου ὁ κ. Mascart παρετήρησεν αἰφνιδίαν καὶ ἀπότομον διατάραι τῆς μαγνητικῆς βελόνης. Ἡ μαγνητικὴ ἀπόκλισις μετεβλήθη αἰφνης κατὰ $1 \frac{1}{2}$

(*) Τὸ ἀναφερόμενον ἐνταῦθα καταβυθισθὲν ἀνθρακικὸν ἀσβεστίον παρασκευάζεται διὰ κατακρημνίσσεως ἐκ διηθηθείσης διαλύσεως 1 μ. χλωριούχου ἀσβεστίου εἰς 10 μ. ὕδατος διὰ διαλύσεως κρυσταλλικῆς σόδας, ἀποπλύσεως τοῦ κατακρημνίσματος καὶ ξήρανσεως αὐτοῦ ἐπὶ ποτιστικοῦ γάρτου ἐν μετρίᾳ θερμότητι.